

Figyelem: az oldal eredeti nyelvű változata [pt](#) nemrég módosult. Az Ön által kiválasztott nyelvi változatot most készítik fordítóink.

angol

Az oldal jelenleg a következő nyelveken olvasható: [en](#).

Swipe to change

Házassági vagyoni rendszerek

Portugália

1 Létezik-e törvényben előírt házassági vagyoni rendszer ebben a tagállamban? Mit ír elő?

Igen. Főszabály szerint a házastársak szabadon készíthetnek házassági szerződést házassági vagyoni rendszerük megválasztása céljából. E szerződés a házasság előtti megállapodás (*convenção antenupcial* – a polgári törvénykönyv [Código Civil] 1698. cikke).

A polgári törvénykönyv 1717. és 1721. cikke értelmében azonban abban az esetben, ha a házastársak nem választanak rendszert, vagy bizonyos olyan esetekben, amelyekben a házasság előtti megállapodás érvénytelen, a törvényes házassági vagyoni rendszer a közszerzeményi rendszer (*regime da comunhão de adquiridos*).

Ebben az esetben a polgári törvénykönyv 1721–1731. cikkének rendelkezéseit kell alkalmazni annak meghatározásához, hogy mi minősül közös, illetve különvagyonnak.

Egyes esetekben (amelyeket a polgári törvénykönyv 1720. cikke határoz meg) kivételesen a vagyonekülönítési rendszer (*regime de separação de bens*) a törvényes rendszer.

2 A házastársak milyen házassági vagyoni rendszerben állapodhatnak meg? Milyen formai feltételekkel?

A házastársak házasság előtti megállapodás megkötése útján alakíthatják ki házassági vagyoni rendszerüket, amelynek révén választhatnak a polgári törvénykönyvben meghatározott három vagyoni rendszer közül, vagy e rendszerektől eltérő rendszerben is megállapodhatnak az alkalmazandó jog keretein belül (a polgári törvénykönyv 1698. cikke).

A polgári törvénykönyvben meghatározott három házassági vagyoni rendszer a következő:

a közszerzeményi rendszer (*regime da comunhão de adquiridos* – a polgári törvénykönyv 1721–1731. cikke);

a vagyonekülönítési rendszer (*regime da comunhão geral de bens* – a polgári törvénykönyv 1732–1734. cikke);

a vagyonekülönítési rendszer (*regime de separação de bens* – a polgári törvénykönyv 1735–1735. cikke).

A fent említetteknek megfelelően a házastársak e rendszerektől eltérő rendszerben is megállapodhatnak az alkalmazandó jog keretein belül. Ez a helyzet akkor, ha a házassági vagyoni rendszer a közszerzeményi rendszer, de a házastársak egy házasság előtti megállapodásban megállapodnak arról, hogy az egyikük által a házasságkötés előtt szerzett konkrét ingatlan (például a házastársi közös lakás) közös vagyon lesz a házasságkötést követően, mert azt szeretnék, ha mindketten felelnének az azt terhelő jelzálogért.

Ami a formai követelményeket illeti, a házassági szerződésnek közjegyző előtt készített hiteles okirat (közokirat) vagy anyakönyvvezető előtt tett nyilatkozat formáját kell öltenie (a polgári törvénykönyv 1710. cikke és az anyakönyvi nyilvántartásról szóló törvénykönyv [Código do Registo Civil] 189–191. cikke).

Főszabály szerint a házasság előtti megállapodást a házasságkötés előtt kell megkötöni. A polgári törvénykönyv 1714. cikke szerint a házasság előtti megállapodás és a házassági vagyoni rendszer – a polgári törvénykönyv 1715. cikkének eltérő rendelkezése hiányában – nem módosítható a házasságkötést követően.

A polgári törvénykönyv IX. fejezetének III. szakasza tartalmazza a házasság előtti megállapodásra alkalmazandó rendelkezéseket (az 1698. cikktől az 1716. cikkig).

A nászajándékokra és a házastársak közötti ajándékozásra vonatkozó rendelkezéseket a polgári törvénykönyv X. fejezetének I. és II. szakasza tartalmazza az 1753–1766. cikkben.

3 Vannak-e korlátai a házassági vagyoni rendszerben való megállapodásnak?

A portugál polgári törvénykönyv 1720. cikke két olyan esetet határoz meg, amelyben a vagyonekülönítési rendszer a kötelezően alkalmazandó rendszer: ha a házasságkötésre a házasságkötést előkészítő eljárás nélkül kerül sor, és ha a házastársak legalább 60 évesek.

Ezen esetek kivételével a házastársak szabadon választhatnak az alkalmazandó jog keretein belül.

4 Milyen joghatással jár a házastársi közös vagyonra a házasság felbontása, a különválás vagy a házasság érvénytelenítése?

A polgári törvénykönyv 1688. cikke szerint a házastársak között fennálló házastársi viszony – a tartásra vonatkozó rendelkezések sérelme nélkül – megszűnik a házasság felbontásával vagy érvénytelenítésével. A házastársak különválása és vagyonuk elkülönítése nem szünteti meg a házasságot, de a különválás joghatásai – amint alább kifejtésre kerül – rendkívül hasonlóak a házasság felbontásának joghatásaihoz.

A vagyon megosztását és az adósságok megfizetését illetően a polgári törvénykönyv 1689. cikke úgy rendelkezik, hogy a házassági vagyoni rendszer megszűnését követően a házastársak vagy örököseik jogosultak megkapni személyes vagyonukat és a közös vagyonból őket megillető hányadot. Annak a házastársnak, akinek a közös vagyonnal szemben adóssága áll fenn, meg kell fizetnie ezen adósságot.

Az adósságokat illetően elsőbbséget élvez a közös adósságok közös vagyonból történő megfizetése, és csak ezen adósságok megfizetése után kell rendezni a többi adósságot. Ha az egyik házastársnak adóssága áll fenn a másik házastársal szemben, ezen adósságot a közös vagyonból őt megillető hányadból kell megfizetnie. Közös vagyon hiányában a házastársnak személyes vagyonából kell az adósságot megfizetnie.

A házasság felbontásának joghatásai

A házasság felbontásának joghatásait a portugál polgári törvénykönyv 1788–1793-A. cikke határozza meg.

Főszabály szerint a házasság felbontása megszünteti a házasságot, és ugyanazokkal a következményekkel jár, mint a házasság halál miatti megszűnése.

Az öröklést illetően a polgári törvénykönyv 2133. cikke szerint a házasság felbontására vonatkozó határozatot követően a korábbi házastárs akkor is megszűnik törvényes örökösnek lenni, ha az említett határozat meghozatalára a másik házastárs halála után kerül sor.

A portugál jog alapján főszabály szerint a házastársak vagyonát nem a házasság felbontására irányuló eljárás alatt, hanem csak azt követően osztják meg.

A házasságnak az anyakönyvi hivatal előtt, közös megegyezéssel történő felbontása esetén azonban a házastársak azonnal megállapodhatnak vagyonuk megosztásának módjában.

A házasság felbontásának hatásait illetően a főszabály a következő:

a házasság felbontása a házasság felbontására vonatkozó határozat jogerőre emelkedésének napján válik hatályossá.

A házasság felbontásának a házastársak közötti vagyoni jogi hatásai a következők:

A házasság felbontása a házasság felbontására irányuló eljárás megindításának napjára visszamenő vagyoni jogi hatásokkal jár a házastársak között.

A házasság felbontásának vagyoni jogi hatásai azonban bármelyik házastárs kérelmére azon naptól is fennállhatnak, amelyen a házastársak felhagytak az együttéléssel, ha ez a nap megállapítást nyert az eljárás során.

A vagyoni házasság felbontását követő megosztása során egyik házastárs sem kaphat többet annál, mint amennyit akkor kapott volna, ha a házasságkötésre a közszerzeményi rendszerben került volna sor.

Mindkét házastárs elveszíti az összes olyan előnyt, amelyre a házasság eredményeként tett szert, illetve tett volna szert (például a házastársak közötti ajándékok vagy harmadik személy által a házaspárnak a házasságukra tekintettel adott ajándékok). Ebben az esetben az ajándékozó személy úgy is dönthet, hogy az előny a házaspár gyermekeit illeti meg.

A szerelmet szenvedett házaspárnak joga van a másik házastárs által okozott kár megtérítését kérni a polgári jogi felelősség általános szabályai szerint a rendes bíróságok előtt.

Ha a házasság felbontásának okai az egyik házastárs mentális problémájával függenek össze, a házasság felbontását kérő házastársnak meg kell térítenie a másik házastárs részére a házasság megszűnése által okozott nem vagyoni kárt. Ezt az igényt a házasság felbontására irányuló eljárásban kell érvényesíteni.

Bármelyik házastárs kérheti a bíróságtól, hogy engedélyezze számára a házastársi közös lakás bérbérvételét függetlenül attól, hogy az a közös vagyonba vagy a másik házastárs vagyonába tartozik-e.

A házasság felbontása által a házastársak és harmadik személyek közötti jogviszonyokra gyakorolt vagyoni jogi hatások a következők:

A házastársak csak a határozat anyakönyvi nyilvántartásba történő bejegyzésének napját követően hivatkozhatnak harmadik személyekkel szemben a házasság felbontásának vagyoni jogi hatásaira.

A korábbi házastársak közötti tartási kötelezettségeket illetően a polgári törvénykönyv 2016. és 2019. cikke a következőképpen rendelkezik:

főszabály szerint a házasság felbontását követően mindkét korábbi házastárs köteles magát támogatni;

mindkét korábbi házastárs jogosult tartásra függetlenül attól, hogy a házasság felbontására közös megegyezéssel került-e sor, de a tartáshoz való jog megtagadható méltányossági okokból;

a tartáshoz való jog megszűnik a kedvezményezett újabb házasságkötése esetén.

A házastársak különválásának és vagyonuk elkülönítésének hatásai

A különválást illetően a portugál polgári törvénykönyv 1794. cikke a házasság felbontására vonatkozó – fent ismertetett – rendelkezésekre hivatkozik, egy kivétellel: a különválás nem szünteti meg a házasságot.

Ettől az egy kivételtől eltekintve a portugál polgári törvénykönyv 1795-A., 2016. és 2133. cikke szerint a különválás által a házastársak vagyonára, a tartási kötelezettségekre és az öröklésre gyakorolt hatások megegyeznek a házasság felbontásának hatásaival.

A házasság érvénytelenítésének joghatásai

Különbség van a házasság érvénytelenítése és a semmis házasság között.

A polgári törvénykönyv 1628–1630. cikke szerinti semmis házasság (például ha teljes mértékben hiányzik egyik vagy mindkét házastárs nyilatkozata) egyáltalán nem fejt ki hatásokat.

A házasságnak a polgári törvénykönyv 1631. cikke szerinti érvénytelenítése (például jogi akadályok vagy téves nyilatkozat) esetében a polgári törvénykönyv 1647. cikke által meghatározott hatások a következők:

Ha mindkét házastárs jóhiszeműen járt el, a házasság hatásokat fejt ki közöttük és harmadik személyekkel szemben a házasság érvénytelenítésére vonatkozó határozat jogerőre emelkedéséig.

Ha csak az egyik házastárs járt el jóhiszeműen, akkor csak ez a házastárs részesülhet a házasság hatásainak előnyeiből. Emellett a jóhiszeműen eljáró házastárs harmadik személyekkel szemben is hivatkozhat a házasság hatásaira, feltéve, hogy azok tükrözik a házastársak közötti viszonyt.

E szabályok alkalmazandók az egyházi hatóságok előtt kötött katolikus házasságok érvénytelenítésére is a határozat anyakönyvi nyilvántartásba történő bejegyzésének időpontjáig, feltéve, hogy a katolikus házasságot hasonlóképpen bejegyezték.

A polgári törvénykönyv 1649. és 1650. cikke többek között az alábbi különleges vagyoni jogi szankciókat írja elő a kiskorúak közötti házasság vagy a jogi akadályokba ütköző házasság esetére:

A szükséges engedély nélkül házasságot kötő kiskorú kiskorúnak tekintendő a nagykorúság eléréséig azon vagyoni kezelését illetően, amellyel a házasságkötés időpontjában rendelkezett, és amelyet a házasságkötést követően ajándékozás útján szerez. A helyzete által szükségessé tett tartást azonban az e vagyonból származó jövedelemből fedezi.

A kiskorú szülei vagy törvényes képviselője, nem pedig a másik házastárs kezeli ezt a vagyont, amíg a kiskorú el nem éri a nagykorúságot.

Ez a vagyon sem a házasság fennállása alatt, sem annak megszűnését követően nem használható fel egyik házastárs olyan adósságainak rendezésére sem, amelyek azt megelőzően keletkeztek, hogy a kiskorú elérte volna a nagykorúságot.

A házasságkötések közötti időszak lejártát megelőző házasságkötés esetén az ezen akadály ellenére házasságot kötő házastárs elveszíti az első házastársától a korábbi házasság fennállása alatt ajándékozás vagy végrendelkezés útján kapott összes vagyontárgyat.

A polgári törvénykönyv 1604. cikkének c) és d) pontjában rögzített akadályok (például a vér szerinti rokonok házasságkötésével kapcsolatos akadály) ellenére történő házasságkötés esetén a tilalmat megsértő házastárs nem részesülhet előnyben a másik házastárs általi ajándékozás vagy végrendelkezés útján.

5 Milyen hatással jár a házassági vagyoni jogi rendszerre a házastársak egyikének halála?

A polgári törvénykönyv 1788. cikke értelmében a házassági vagyoni jogi rendszer megszűnik a halállal.

A közös vagyont meg kell osztani. Az elhunyt személy vagyona magában foglalja e személy személyes vagyonát és – adott esetben – a házastársak közös vagyonából őt megillető hányadot a polgári törvénykönyv 2024. cikkével összhangban.

Főszabály szerint a túlélő házastárs a törvényes örökös, akit kötelező rész illet meg az öröklés során attól függetlenül, hogy készült-e végrendelet (a polgári törvénykönyv 2131. és 2133. vagy – adott esetben – 2158. és 2159. cikke).

Ezenkívül a portugál polgári törvénykönyv 2103-A. cikke szerinti feltételek alapján a vagyoni megosztásakor a túlélő házastársnak joga van arra, hogy lehetővé tegyék számára a házastársi közös lakás, valamint e lakás tartalmának és bútorainak használatát. Ha ez meghaladja az örökségből és a közös vagyonból őt megillető hányadot, a túlélő házastársnak kompenzálnia kell a többi örököst.

A polgári törvénykönyv 1698. cikke és 1700. cikkének 3. bekezdése értelmében azonban abban az esetben, ha a házassági vagyoni jogi rendszer a vagyonekkülönítési rendszer, a házasság előtti megállapodásban a házastársak lemondhatnak örököségi jogállásukról.

6 Mely hatóság hatáskörébe tartozik a házassági vagyoni jogi rendszerrel kapcsolatos jogviták eldöntése?

A házastársak vagyonával kapcsolatos ügyekben az adott esetnek megfelelően a bíróságok, az anyakönyvi hivatalok vagy a közjegyzők hozhatnak döntést az alábbiakban felsorolt bármely helyzet bekövetkezése esetén.

A portugál jog szerint a házassági szerződésekre és a vagyoni jogi rendszerre alkalmazni kell a megváltoztathatatlanság elvét, amelyet a polgári törvénykönyv 1714. szakasza rögzít. Ennélfogva ha a jövőendő házastársak vagyoni megállapodást kívánnak kötni, és el szeretnének térni a törvényes vagyoni jogi rendszertől, a vagyoni megállapodást házassági szerződésbe kell foglalni (a polgári törvénykönyv 1710. cikke), amelyet a házastársak a házasságkötés előtt kötelesek aláírni. A házasság alatt a házastársak nem módosíthatják, és nem szüntethetik meg a házassági vagyoni jogi megállapodást. A polgári törvénykönyv 1715. cikkében említett esetek (például a vagyoni jogi elkülönítésének esete, illetve a személyek különválásának és a vagyoni jogi elkülönítésének együttes esete) kivételt jelentenek a megváltoztathatatlanság elve alól.

A házastársak vagyonára vonatkozó rendelkezéseket a házassági szerződésben kell rögzíteni (a polgári törvénykönyv 1698. cikke). A házassági szerződés megkötésének alaki és bejelentési követelményei vannak. Az alaki követelményekkel kapcsolatban a polgári törvénykönyv 1710. cikke úgy rendelkezik, hogy a házassági szerződés akkor jön létre érvényesen, ha azt az anyakönyvi hivatalban tett nyilatkozattal vagy közjegyző előtt aláírt közokirat formájában kötik meg. A bejelentési követelmény alapján ahhoz, hogy harmadik személyekkel szemben hatályos legyen, a házassági szerződést a polgári törvénykönyv 1711. cikkének (1) bekezdése szerint nyilvántartásba kell venni. E körben a házastársak örökösei és a házassági szerződésben szereplő egyéb felek nem minősülnek harmadik személynek. A szerződés nyilvántartásba vétele nem szünteti meg a szerződésben szereplő tények ingatlan-nyilvántartásban történő rögzítésének kötelezettségét. Az eljárásra ezenkívül határidő is vonatkozik: a házassági szerződést a házasságkötés előtt kell aláírni, azonban a szerződés aláírásának dátuma és a házasságkötés között legfeljebb egy év telhet el, különben a szerződés a polgári törvénykönyv 1716. cikke szerint elévül.

A fenti információk megtekinthetők a következő dokumentumban: *Az európai rendeletek anyakönyvi hivatalok és a közjegyzők tevékenységére gyakorolt hatása*, amely portugálul és angolul elérhető a következő oldalon: <https://www.redecivil.csm.org.pt/os-regulamentos-europeus-impacto-na-atividade-registral-e-notarial/>

A házasság felbontása, különválás vagy a házasság érvénytelenítése esetén a vagyonmegosztás tekintetében illetékes hatóságok és a vagyonmegosztás adott házastársak vagyonára vonatkozó alkalmazása attól függően eltérő, hogy a házastársak megállapodnak-e vagyonuk megosztásának módjáról. Ha a házastársak megállapodnak a közös vagyon megosztásának módjáról, a házasság felbontása vagy különválás esetén az anyakönyvi hivatalok rendelkeznek hatáskörrel az ügyben. Ebben az esetben kétféle helyzet képzelhető el: a házasság közös megegyezéssel történő felbontása vagy közös megegyezéssel történő különválás esetén az anyakönyvi hivatalok rendelkeznek hatáskörrel a házasság felbontását vagy a különválást illetően, és ezen eljárásokban jóváhagyhatják a vagyonmegosztási megállapodást, kezelhetik az adófizetési kötelezettségek kérdését, és a vagyonmegosztás eredményeként módosíthatják az ingatlan-nyilvántartást; a házasság felbontásának vagy a különválás megtámadása esetén – mely esetekben a családjogi és kiskorúakkal kapcsolatos ügyekkel foglalkozó bíróságok (*Tribunais de Família e Menores*) rendelkeznek hatáskörrel –, abban az esetben, ha a házasság felbontását vagy a különválást követően a felek megállapodnak a vagyonmegosztásról, az anyakönyvi hivatalok rendelkeznek hatáskörrel arra, hogy intézkedjenek a vagyonmegosztással, az adófizetési kötelezettségekkel és az ingatlan-nyilvántartás vagyonmegosztás következtében történő módosításával kapcsolatban. E jogi keretet az anyakönyvi nyilvántartásról szóló törvénykönyv (*Código de Registo Civil*) 272-A. és 272-B. cikke határozza meg. E szolgáltatással és annak költségeivel kapcsolatos gyakorlati információk a <https://justica.gov.pt/Servicos/Balcao-Divorcio-com-Partilha> weboldalon találhatók.

Ha a házasság felbontását vagy a különválást követően a felek megállapodásra jutnak a vagyon megosztásáról, erre vonatkozóan közjegyző előtt közokiratot írhatnak alá. Ebben az esetben a közjegyző felel az ingatlan két hónapon belüli nyilvántartásba vételéért, a feleknek pedig ugyanezen határidőn belül teljesíteniük kell az adófizetési kötelezettségeiket (az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvénykönyv [*Código do Registo Predial*] 8-B. és 8-C. cikke). Ha a házastársak nem tudnak megállapodni a vagyonmegosztásról, a házasság felbontása, különválás, illetve a házasság semmissége vagy érvénytelenítése esetén bármely fél kérelmére leltározási eljárást kell indítani. A polgári törvénykönyv 1083. cikkének (1) bekezdésében meghatározott esetekben (például ha a leltár más bírósági eljárásoktól függ) a bíróságok kizárólagos hatáskörrel rendelkeznek a leltározási eljárás tekintetében. Más esetekben a leltározási eljárást az eljárást kezdeményező érdekelt fél kérelmezheti, vagy az az összes érdekelt fél közös megegyezése alapján is kezdeményezhető a bíróságon vagy a 2019. szeptember 13-i 117/19. sz. törvény mellékletének 1. szakaszában felsorolt valamely közjegyzőnél, a polgári törvénykönyv 1083. cikkének (2) bekezdése alapján. A közjegyzők a <https://www.inventarios.pt> ügyviteli rendszer segítségével kezelik ezeket az ügyeket.

7 A házassági vagyoni jogi rendszer milyen hatást gyakorol a házastársak egyike és valamely harmadik fél közötti jogviszonyra?

A polgári törvénykönyv 1682. és 1683. cikke úgy rendelkezik, hogy egyes esetekben a házastársnak be kell szereznie a másik házastárs hozzájárulását ahhoz, hogy bizonyos szerződéseket megköttesen harmadik személyekkel. Ez a házassági vagyoni jogi rendszertől (például vagyonelkülönítési vagy vagyonközösségi rendszer), az e rendszerből eredő vagyonkezelési jogköröktől (például a vagyon bizonyos részének közös kezelése), a vagyon jellegétől (például házastársi közös lakás; közös vagyon) vagy a szerződés jellegétől (például adásvételi szerződés; ajándékok elfogadása) függ.

A polgári törvénykönyv 1687. cikke értelmében a másik házastárs hozzájárulásának hiánya az alábbi következményekkel jár harmadik személyekre nézve: Ha az egyik házastárs olyan szerződést köt, amely sérti a portugál polgári törvénykönyv 1682. cikkének (1) és (3) bekezdését (például bizonyos ingóságok tulajdonjogának átruházása), 1682-A. cikkét (például vagyonközösségi rendszerekben ingatlan tulajdonjogának átruházása; bármelyik házassági vagyoni jogi rendszerben a házastársi közös lakás tulajdonjogának átruházása), 1682-B. cikkét (például a házastársi közös lakás bérletének felmondása) vagy 1683. cikkének (2) bekezdését (örökségről vagy hagyományról történő lemondás), a másik házastárs vagy örököse kérheti e szerződés semmisségének megállapítását.

Ha az egyik házastárs a másik házastárs szükséges hozzájárulása nélkül nyilvántartásba nem vett ingóság tulajdonjogát ruhazza át, vagy olyan szerződést köt, amely megterheli az ilyen ingóságot, a fent említett semmisségre nem lehet jóhiszeműen eljáró harmadik személlyel szemben hivatkozni.

Ha az egyik házastárs jogellenesen ruhazza át a másik házastárs kizárólagos tulajdonát képező vagyon tulajdonjogát, vagy olyan szerződést köt, amely megterheli az ilyen vagyon, a szerződés semmis, és a vételárat vissza kell fizetni különösen a polgári törvénykönyvnek az eladó jogellenes eljárásának következményeit szabályozó 892–904. cikke alapján.

8 A házastársi közös vagyon megosztására – felosztására, szétosztására vagy megszüntetésére – vonatkozó tagállami eljárás rövid leírása.

Ha a vagyonmegosztásról megállapodás születik, azt a fenti 6. kérdésre adott válaszban említett eseteknek megfelelően az anyakönyvi hivatalok jóváhagyhatják, vagy közjegyző előtt aláírt közokiratba foglalható.

Ha a vagyonmegosztásról nem születik megállapodás, a 6. kérdésre adott válaszban foglaltak szerint leltározási eljárás indul a bíróságon vagy egy közjegyző előtt.

A bírósági leltározási eljárásra a polgári törvénykönyv V. könyvének XVI. címében foglalt rendelkezések (a 1082–1130. cikk) az irányadók, amelyek megfelelően alkalmazandók a közjegyző előtti leltározásra is (a 2019. szeptember 13-i 117/19. sz. törvény mellékletének 2. cikke).

A leltározási eljárás az alábbi szakaszból áll: kezdeti szakasz; kifogás és a tartozások ellenőrzése; az érdekelt felek előzetes meghallgatása; érdemi döntés és az érdekelt felek meghallgatása; vagyonmegosztási jegyzék és jóváhagyó ítélet; a jóváhagyó ítélet után megindított perek.

9 Általában milyen eljárással történik az ingatlanok nyilvántartásba vétele, és ahhoz milyen dokumentumokat vagy információkat kell benyújtani?

Az ingatlan nyilvántartásba vételét kérő személynek nyilvántartásba vétel iránti kérelmet kell benyújtania az ingatlan-nyilvántartási hivatalhoz, csatolva az ingatlan-nyilvántartásban szereplő tényeket bizonyító dokumentumokat. Rendszerint a következő dokumentumokra van szükség: közokirat; tulajdoni lap; az

illeték és a helyi ingatlanadó megfizetésének igazolása; és adott esetben a jelzálogjog törlésére vonatkozó dokumentum. Ha e dokumentumokat már nyilvántartásba vette az ingatlan-nyilvántartási hivatal, azoknak csak az iktatószámát kell feltüntetni.

Emellett ha a kérelmet a kérelmező képviselője nyújtja be, a képviselő meghatalmazását is csatolni kell a kérelemhez. Az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvénykönyv 39. cikke értelmében azonban az ügyvédeknek, közjegyzőknek és solicitoroknak nem kell meghatalmazást csatolniuk a nyilvántartásba vétel iránti kérelemhez.

Az elektronikus tanúsítvánnyal rendelkező kérelmezők (a portugál állampolgári igazolvánnyal rendelkező polgárok, az érintett szakmai kamaráknál megfelelően nyilvántartásba vett ügyvédek, közjegyzők és solicitorok) interneten is benyújthatják az ingatlan nyilvántartásba vétele iránti kérelmet, és csatolhatják a szükséges dokumentumokat. Az elektronikus tanúsítvánnyal nem rendelkező kérelmezők személyesen nyújthatják be a kérelmet az ingatlan-nyilvántartási hivatalnál, vagy postán is megküldhetik azt.

A nyilvántartásba vételi eljárással és annak költségeivel kapcsolatos információk az alábbi weboldalon találhatóak:

<https://justica.gov.pt/Servicos/Pedir-registo-predial>

A portugál polgári törvénykönyv és a fent említett egyéb jogszabályok hatályos szövege az alábbi oldalon tekinthető meg portugál nyelven:

http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_main.php

Záró megjegyzés:

Ez a tájékoztató általános információkat tartalmaz, nem kimerítő jellegű, és nem kötelezi a kapcsolattartó pontot, a polgári és kereskedelmi ügyekben illetékes Európai Igazságügyi Hálózatot, a bíróságokat vagy bármely más felhasználót. Minden esetben meg kell tekinteni az alkalmazandó jogszabályok legfrissebb változatát. Ezek az információk nem helyettesítik a jogi szakemberektől igénybe vehető jogi tanácsadást.

Utolsó frissítés: 05/10/2021

Ennek a lapnak a különböző nyelvi változatait az Európai Igazságügyi Hálózat tagállami kapcsolattartói tartják fenn. Az Európai Bizottság szolgálata készíti el a fordításokat a többi nyelvre. Előfordulhat, hogy az eredeti dokumentumon az illetékes tagállami hatóság által végzett változtatásokat a fordítások még nem tükrözik. Sem az Európai Igazságügyi Hálózat, sem a Bizottság nem vállal semmilyen felelősséget, illetve kötelezettséget az e dokumentumban közzétett vagy hivatkozott információk és adatok tekintetében. Az ezen oldalért felelős tagállam szerzői jogi szabályait a Jogi nyilatkozatban tekintheti meg.